

Barbara Bargieł

Las Stocki, gm. Końskowola, woj. lubelskie. Stanowisko 19

Informator Archeologiczny : badania 18, 27

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LAS STOCKI, gm. Końskowola
woj. lubelskie
Stanowisko 7

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Anna Zakościelna. Finansował Uniwersytet Warszawski z tematu "Wisła". Trzeci sezon badań. Osada kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej.

Badania skoncentrowano w rejonie A, na niższym cyplu stanowiska. Przebadano powierzchnię 170m² na plateau i stoku południowo-wschodnim. Natrafiono na trzy obiekty, które na poziomie odkrycia, pod warstwą orną o miąższości 0,20-0,22 m, czytelne były w postaci dwóch owalnych stykających się zaciemnień. W czasie eksploatacji, prowadzonej metodą naprzeciwległych ćwiartek, okazało się, że stratygrafia między obiektami nie istnieje, a połączenie warstw górnych nastąpiło wskutek intensywnych procesów stokowych. Różnica poziomów na 7,5 m długości stoku, na którym odkryto obiekty wynosi około 0,80 m. Z obiektu nr 1 wyonit się również zarys trzeciej jamy nr 18.

Wstępna analiza materiałów z obiektu nr 1 /karys owalny o wymiarach 5,35 x 3,50 m/ wykazuje, że należy przypisać go ludności grupy malickiej. Wśród pozyskanej ceramiki znaczny jest udział ułamków naczyń cienkościennych, zdobionych ornamentem kłutym w postaci podwójnych lub potrójnych rzędów drobnych nakładających się w typowe dla tej grupy motywy wsuwanych trójkątów, linii ukośnych, zbiegających się często do podkreślonego rzędem nacięć załomu brzośca. Występują tu obydwie przewodnie typy tzw. pucharów gruszkowatych. Pozostałe formy reprezentowane są przez fr. naczyń dwustożkowych o silnie zaznaczonym załomie brzośca zdobionym rzędem nacięć lub dołków oraz karbowanym lub nacinanym od zewnątrz wylewte, amfor z charakterystycznymi prostokątnymi uchami u nasady zdobionymi guzkami, które biegną niekiedy dookoła między uchami; różnego rodzaju mis, w tym walenkowatych; głębokich waz oraz pucharów na pustej nóżce. W inwentarzu krzemiennym, wykonanym prawie wyłącznie z surowca czekoladowego, przeważają drapacze, widry retuszowane i półtylczaki nad innymi typami narzędzi, zwłaszcza rylcami.

Jamę 18, o średn. 1,10-1,20 m, odsłonięto w czasie eksploatacji ćwiartki D obiektu 1. Zachowana w partii spągowej miąższości 0,05-0,07 m, dostarczyła nielicznych zabytków.

Obiekt 1A, o wym. 3,80 x 2,30 m dostarczył materiałów niejednorodnych kulturowo. Przeważają fr. naczyń, które przypisać należy ludności kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej - czarki gruszkowate, misy i naczynia doniczkowate z rożkowatymi zgrubieniami wylewów itp. Pewien procent ceramiki nosi jednak cechy typowo "malickie" w postaci naciania załomów brzośców i ornamentu kłutego. W ubogim inwentarzu krzemiennym zwraca uwagę występowanie rylców, wykonanych z maszynnych wiórowców niekiedy z retuszem rynienkowatym.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

LAS STOCKI, gm. Końskowola
woj. lubelskie
Stanowisko 19

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Barbara Bargiel. Finansował Uniwersytet Warszawski z tematu "Wisła". Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko 19 odkryto w trakcie badań powierzchniowych w ramach AZP wiosną 1981 roku. Położone jest ono w części wal zwanej Kopaliną i zajmuje kulminację niewysokiego wyniesienia w obrębie wierzchołkowy lessowej.

Badaniami objęto obszar o łącznej powierzchni 3 arów, odsłaniając pozostałości 7 jam, przypuszczalnie o charakterze gospodarczym, różnym stopniu zniszczenia. Zarysy jam przeważnie owalnych, pojawiły się na stropie żółtego calca, bezpośrednio po zdjęciu warstwy orną, a w profilach rysują się jako trapezowate zagłębienia o miąższości od 20 do 70 cm poniżej ornamtu.

Z jam uzyskano stosunkowo bogaty materiał ceramiczny - fragm. szerokootworowych naczyń zasobowych /? / pucharów, amfor, flasz z kryzą /w tym jedna wydobyta w całości z jamy 3/. Na uwagę zasługuje fr. pucharka wyklejony ze skorup wydobytych w większości z jamy 1 i pojedynczej z jamy 2. Ornamentyka naczyń wykonana jest za pomocą różnorodnych stempelków, radełka, nacięć i odciśnięć sznura. Bardzo skromny jest natomiast materiał krzemienny, wykonany /według ilości występowania/ z surowca pastastego, świeciechowskiego, narzulowego i wołyńskiego. Zabytki krzemienne to głównie żarna i rozcieracze oraz zasługujący na szczególną uwagę kamień szlifujący /? / służący do formowania wyrobów z kości lub drewna - znaleziony w jamie 5. Szczątki zoologiczne reprezentowane są przez wierzchnią skorupę żółwia /z jamy 3/ oraz pojedyncze muszle małży, ości rybie i bardzo rozdrobnione kości zwierzęce.

Nie przewiduje się kontynuowania badań.